

телятам в ранний постнатальный период онтогенеза в большей степени стимулировало увеличение живой массы и среднесуточных приростов. Молодняк 2-ой опытной группы превосходил сверстников из контрольной группы соответственно на 4,7 ($P < 0,05$) и 16,7% ($P < 0,01$).

Таким образом, на основании результатов наших исследований возможно рекомендовать с профилактической целью при желудочно-кишечных заболеваниях телят композиционный состав на основе продуктов пчеловодства (сухой порошок пчелиного подмора и гомогената трутневого расплода) 1 раз в сутки в дозе 50 мг/кг. Своевременная обработка телят комплексным препаратом на основе продуктов пчеловодства позволит сократить потери телят, повысить их жизнеспособность и сохранность, профилактировать развитие возрастных и приобретенных иммунных дефицитов.

ЛИТЕРАТУРА

1. Кривцов, Н.И. Производство и использование биологически активных пищевых добавок / Н.И.Кривцов // Апитерапия сегодня: материалы XIV Всероссийской научно-практической конференции «Успехи апитерапии». - Рыбное, 2009. - Сб. 14. - С. 7-13.
2. Смирнова, В.В. Живительная сила пчелиного подмора / В.В.Смирнова // Пчеловодство. - 2007. - №4. - С.54-57.
3. Хисматуллина, Н.З. Апитерапия / Н.З. Хисматуллина. – Пермь: Мобим, 2005. – 296 с.

УДК 619:616-092-085

АСАБЛІВАСЦІ ПОЛІМАРБІДНАЙ ПАТАЛОГІЇ Ў ВЫСОКАПРАДУКТЫЎНЫХ КАРОЎ РАННЯЙ ЛАКТАЦЫЇ Гарыдавец А.У.

УА «Віцебская ордэна «Знак Пашаны» дзяржаўная акадэмія
ветэрынарнай медыцыны»
г. Віцебск, Рэспубліка Беларусь

Полімарбідная (множная) паталогія (грэц. poly – шмат, morbus – хвароба) – гэта некалькі хвароб, прычыны і патагенез якіх маюць агульныя з’явы, таму што паражэнне аднаго органа ці парушэнні метабалізму выклікаюць ускладненне і распаўсюджванне паталагічнага працэсу на іншыя органы і сістэмы арганізма [2; 3; 4].

Мэтай дадзенай працы было вывучэнне клінічнага статусу, паказчыкаў крыві і аналіз стану абмену рэчываў у 10 высокапрадуктыўных кароў ранняй лактацыі (праз 30-40 дзён пасля ацёлу). Даследаванні былі праведзены ў ААТ "Каленкавічы" Камянецкага раёна Брэсцкай вобласці ў 2010 г. Было выканана клінічнае даследаванне жывёл і адбор проб крыві. Клінічны статус жывёл ацэньваўся з дапамогай агульных метадаў (агляд, пальпацыя, аўскультацыя, перкусія). Лабараторныя даследаванні проб крыві праводзіліся ў НДПВІБ УА «ВДАВМ» (атэстат акрэдытацыі № ВУ/122 02. 1.0.0870) [1].

Падчас клінічнага абследавання ў некаторых жывёл назіралася хісткасць разцовых зубоў, разсмоктванне і размякчэнне адпаведна апошніх хваставых і папярочных адросткаў паяснічных пазванкоў, разсмоктванне апошніх пар рэб-

раў, скрыўленне і няправільная пастаноўка канечнасцей. У большасці кароў назіралася зніжэнне апетыту, жвачка была млявая ці адсутнічала, рубец умерана напоўнены, яго змест цэставатай ці пругкай кансістэнцыі. Колькасць скарачэнняў рубца 3-6 за 5 хвілін, яны не рытмічныя. Пры даследаванні печані ўсталявана, што ў некаторых жывёл задняя мяжа органа выходзіць за апошнія рабро, пры перкусіі правага міжрабер'я адзначаецца балючасць, назіраецца жаўтушнасць бачных слізистых абалонак і непігментаваных участкаў скуры. Пры вызначэнні перкусіяй верхняй і задняй граніц сэрца ўсталявана, што яны не павялічаны, пры аўскультацыі сэрца адзначалася глухасць сардэчных тонаў, у некаторых жывёл – раздвойванне першага тону, тахікардыя (79-110 скарачэнняў за 1 хвіліну), паслабленне сардэчнага штуршку.

Вынікі даследаванняў проб крыві (таб. 1) паказалі, што ніжэй нормы ў жывёл знаходзіцца колькасць агульнага бялку (48,6±4,5 г/л), глюкозы (1,56±0,12 ммоль/л), трыгліцэрыдаў (0,17±0,02 ммоль/л), кальцыя (2,46±0,14 ммоль/л), магнію (0,49±0,07 ммоль/л), альбумінаў (23,5±1,8 г/л), гемаглабіну (73,8±5,43 г/л), гематакрыта (28,06±2,05 л/л). Перавышае норму колькасць агульнага білірубіну (9,2±0,8 мкмоль/л). Усе астатнія паказчыкі знаходзяцца ў межах нормы.

Табліца – Біяхімічныя і гематалагічныя паказчыкі крыві высокапрадуктыўных кароў ранняй лактацыі

Паказчык	Норма	Біяметрычны паказчык (M±m)
Агульны бялок, г/л	77-86	48,6±4,5
Альбумін, г/л	32-40	23,5±1,8
Мачавіна, ммоль/л	2,5-6,9	4,3±0,38
Крэцінін, мкмоль/л	55,8-160	65,8±9,88
Глюкоза, ммоль/л	2,3-3,8	1,56±0,12
Трыгліцэрыды, ммоль/л	0,3-0,6	0,17±0,02
Халестэрын, ммоль/л	1,3-4,4	2,96±0,25
Агульны білірубін, мкмоль/л	0,2-5,1	9,2±0,8
Шчочлачная фасфатаза, ед/л	до 164	43,6±2,33
Аспартатамінатрансфераза, ед/л	до 93	87,2±15,0
Аланінамінатрансфераза, ед/л	до 35,3	21,8±1,61
Кальцый, ммоль/л	2,5-3,38	2,46±0,14
Фосфар, ммоль/л	1,3-2,0	1,8±0,16
Са/Р	0,5-1,1	1,41±0,12
Магній, ммоль/л	0,8-1,64	0,49±0,07
Жалеза, мкмоль/л	15-37,6	17,7±0,92
Гемаглабін, г/л	99-129	73,8±5,43
Эрытрацыты, 10 ¹² /л	5-7,5	5,67±0,55
Лейкацыты, 10 ⁹ /л	4,5-12,0	9,9±1,1
Гематакрыт, л/л	35-45	28,06±2,05
Сярэдняя колькасць гемаглабіна ў эрытрацыце, пг	11-17	13,16±0,44

На падставе праведзеных даследаванняў можна зрабіць выснову, што ў высокапрадуктыўных кароў ранняй лактацыі адзначаюцца з'явы полімарбіднай

паталогіі, якія ўключаюць у сябе астэадыстрафію, міякардыдыстрафію, гепатоз, гіпамагніемію.

ЛІТАРАТУРА

1. Дубина, И.Н. Методические указания по биохимическому исследованию крови животных с использованием диагностических наборов / И.Н. Дубина, А.П. Курдеко, И.В. Фомченко, И.И. Смильгин. – Витебск: УО ВГАВМ, 2008. – 60 с.
2. Кондрахин, И.П. Полиморбидность внутренней патологии / И.П. Кондрахин // Вісник Білоцэркўскага дзяржаўнага аграрнага ўніверсітэту. - Вип. 5, ч. 1. – Біла Цэрква, 1998. – С. 79-83.
3. Левченко, В.І. Етіялогія, патогенез та дыягностика внутрышніх хвороб у высокапрадуктыўных корів / В.І. Левченко, В.В. Сахнюк // Вісник аграрнай науки. – 2001. - №10. – С. 28-32.
4. Левченко, В.І. Поширэння, етіялогія, асаблівості перабігу та дыягностики множиннай внутрышньої паталогіі у высокапрадуктыўных корів / В.І. Левченко, В.В. Сахнюк, О.В. Чуб // Наукoвiй вiсник ветэрынарнай медыцыны: Зб. наук. праць. – Біла Цэрква, 2010. – Вип. 5 (78). – С. 97-102.
5. Тлумачальны слоўнік-даведнік па ветэрынарыі і заатэхніі / А.І. Ятусевіч, С.С. Абрамаў, В.М. Лемеш і інш. – Мн.: Ураджай, 1992. – 318 с.

УДК 636.22/28.082.453.5

СИСТЕМА РЕГУЛЯЦИИ ОПЛОДОТВОРЯЕМОСТИ КОРОВ РАЗНОГО УРОВНЯ ПРОДУКТИВНОСТИ

Глаз А.А.

УО «Гродненский государственный аграрный университет»

г. Гродно, Республика Беларусь

Опыт работы крупных молочных хозяйств показывает все возрастающий разрыв между основными показателями молочных коров — продуктивностью и плодовитостью. С повышением уровня молочной продуктивности падает плодовитость коров [1].

Некоторые авторы считают, что повышение удоя на каждые 1000 кг ведет к понижению плодовитости на 10%, что и является основной причиной выбраковки коров на молочных комплексах [2].

Объектами исследований служили коровы с различным уровнем молочной продуктивности, у которых наблюдалось нарушение полового цикла и их кровь.

С целью изучения гормонального статуса были отобраны две группы коров (контрольная и опытная) по 30 голов и подразделили на три подгруппы по десять голов в каждой: низкопродуктивные с удоем 3500-5000, среднепродуктивные с удоем 5000-6500 и высокопродуктивные – 6500-8000 кг молока за лактацию, у этих животных кровь бралась трижды (на 10-й день после отела, на 30-40-й день после отела и на 10-й день после осеменения). Отбор крови проводили утром до кормления из яремной вены с соблюдением правил асептики и антисептики в сухую чистую пробирку. С целью повышения эффективности искусственного осеменения и оплодотворяемости, животных контроль-